

Der er imidlertid nu et behov for nærmere bestemmelser om dispositionsplanernes tilvejebringelse og indhold, bl. a. for at gøre det muligt at anvende disse planer som grundlag for decentraliseringen. Lovforslaget indfører derfor en pligt for enhver kommunalbestyrelse til at udarbejde en dispositionsplan for kommunen, hvori der fastlægges kommunens hovedstruktur og udviklingslinierne for arealanvendelsen og bebyggelsesforholdene i kommunen. Miljøministeriet har til hensigt gennem vejledninger o. lign. at bistå kommunerne med at finde frem til den mest hensigtsmæssige måde at gribe det praktiske planlægningsarbejde an på. Det er herunder hensigten at tilskynde kommunerne til i videst muligt omfang at udføre det fysiske planlægningsarbejde under hensyntagen til de ressourceproblemer, som har præget den senere tid, og som må forventes at vokse i styrke. Udover de naturressourcer, som direkte omfattes af den fysiske planlægning, træffes der således gennem planlægningen en række beslutninger, der får betydelig indflydelse på samfundets energiforbrug. Kommunerne kan gennem en hensigtsmæssig dispositionsplanlægning medvirke til væsentlige besparelser på dette område.

Af hensyn til kontinuiteten i kommunernes igangværende planlægningsarbejde har regeringen fundet det rigtigst, at overgangen til de nye bestemmelser om dispositionsplanlægning sker gradvis. Lovforslaget er udformet således, at anvendelsen af de nye bestemmelser først bliver obligatorisk, når der foreligger en godkendt regionplan, som omfatter kommunen. Lovforslaget åbner imidlertid også mulighed for, at den enkelte kommunalbestyrelse kan træffe beslutning om at anvende de nye bestemmelser inden dette tidspunkt. Denne gradvise overgang til de nye regler vil tillige sikre en tidsmæssig koordination mellem den nu påbegyndte regionplanlægning og kommunernes dispositionsplanlægning.

Lovforslaget indfører som nævnt en ny plantype — lokalplan — der erstatter en række forskellige eksisterende plantyper med den partielle byplanvedtægt og grundkreds- og byggeområdeinddelingerne i bygningsvedtægterne som de vigtigste. Ved en lokalplan kan kommunalbestyrelsen i fornødent omfang uddybe og supplere de retningslinier, der er nedfældet i kommunens dispositionsplan. Den pligt til at udføre lokalplanlægning, som efter lovforslaget påhviler kommunerne, er præciseret i forhold til byplanpligten efter den gældende byplanlovgivning. Ved by- og landzonenloven knæstattes det princip, at enhver bymæssig bebyggelse må have baggrund i en plan. Ved lovforslaget videreføres dette princip udformet således, at byplanpligten knyttes til foretagelsen af visse større forandringer i de eksisterende forhold, nemlig større udstykninger eller større bygge- og anlægsarbejder. Denne præcisering af byplanpligten er også fundet hensigtsmæssig, fordi der herved gives offentligheden lejlighed til at gøre synspunkter gældende, inden der foretages ændringer i det bestående miljø.